Pesti Központi Kerületi Bíróság 20. P. 87.420/ 2001/13.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Strasser Tibor ügyvéd
által képviselt
Dr. Tiba Zsolt **felperesnek**

a dr. Dr. I.E. ügyvéd
által képviselt
Magyar Rádió Rt (1800 Bp. Bródy S. u.5-7.) **I. r. alperes,**
I.r. alperes pernyertessége érdekében perbelépett a
dr. R. M. ügyvéd
által képviselt
Lakatos Pál **beavatkozó,**

illetve a személyesen eljárt
Tirts Tamás **II. r. alperes,**

ellen **személyiségi jogi sérelem megállapítása** iránt indított perében meghozta az alábbi

ÍTÉLETET:

A bíróság megállapítja, hogy a Magyar Rádió Rt. és Tirts Tamás, a fővárosi közgyűlés képviselője, a Magyar Rádió Rt. "Vasárnapi Újság" c. műsorának 2000. december 3-i adásában azon, valótlan tényeket tartalmazó nyilatkozattal, illetve annak sugárzásával miszerint
"A Városházán elterjedt az a gyakorlat, hogy amikor teljesen nyilvánvaló, hogy politikai döntéshozói szinten, tehát a városvezetés szintjén mulasztás, törvénytelenség, kiskapu keresése működik, ezt úgy szokták elintézni, - ilyen volt az 1997-es városházi vesztegetési ügy is -, hogy két-három kishivatalnokkal alosztályvezetővel, vagy osztályvezetővel vitetik el a balhét, részben úgy, hogy a közgyűlés előtt is megrovásban részesítik, aminek következménye nincs, de igazából, zárt ajtók mögött megnyugtatják, elintézik, hogy neked kedves alosztályvezető most ez a feladatod, de majd jövőre prémiumot fogsz kapni, a főjegyző úr, aki egyébként ugye a törvényesség őre kell, hogy legyen, ehhez asszisztál, és érdemben a belső vizsgálatokból soha, semmi nem derül ki. "
megsértették Dr. Tiba Zsolt személyiségi jogait, ezen belül Dr. Tiba Zsolt jó hírnévhez fűződő jogát.

A valóság ezzel szemben az, hogy Dr. Tiba Zsolt főjegyző a Főpolgármesteri Hivatal eddigi vezetése során mindig a vonatkozó jogszabályok, illetve az ebben a beosztásban elvárható követelményeknek megfelelően járt el.

Kötelezi ezért a bíróság I.r. alperest, a Magyar Rádió Rt.-t, hogy a jogerős ítélet kézhezvételét követő legközelebbi "Vasárnapi Újság,, c. műsorban ezen ítélet rendelkező részét tegye közzé.

Kötelezi továbbá a bíróság alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen felperesnek **100.000.-Ft (Egyszázezer forint)** nem vagyoni kártérítést, továbbá ezen összegnek 2000. december 3-tól a kifizetés napjáig számított évi 12 %-os kamatát és összesen **5. 000.**-Ft (Ötezer forint) perköltséget.

Kötelezi a bíróság II.r. alperest, hogy az Állam javára utólag fizessen meg 3.000.-Ft (Háromezer forint) eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg egyetemlegesen alpereseknek 10.000.-Ft - 10.000.-Ft (Tízezer-tízezer forint) perköltséget.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az Állam javára utólag fizessen meg 12.000.-Ft (Tizenkettőezer forint) eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg beavatkozónak 10.000.-Ft (Tízezer forint) perköltséget.

Fentieket meghaladó részében a bíróság felperes keresetét elutasítja.

Az eljárás fennmaradó 3000.-Ft (Háromezer forint) összegű illetékét az Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül ennél a bíróságnál 5 pld.-ban előterjesztett fellebbezéssel lehet élni.

A fellebbezési határidő lejárta előtt a felek közösen kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés a perköltség, az illeték megfizetésére vonatkozik, a teljesítési határidővel kapcsolatos, illetve ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

INDOKOLÁS:

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

A Magyar Rádió "Vasárnapi Újság,, című műsorának 2000. december 3-i adásában riport készült Tirts Tamás fővárosi önkormányzati képviselővel és frakcióvezetővel. A vele történt beszélgetés során az alábbiak hangzottak el:

" a Városházán elterjedt az a gyakorlat, hogy amikor teljesen nyilvánvaló, hogy politikai döntéshozói szinten, tehát a városvezetés szintjén mulasztás, törvénytelenség, kiskapu keresése működik, ezt úgy szokták elintézni, - ilyen volt az 1997-es városházi vesztegetési ügy is-, hogy két-három kishivatalnokkal alosztályvezetővel, vagy osztályvezetővel vitetik el a balhét, részben úgy, hogy a közgyűlés előtt is megrovásban részesítik, aminek következménye nincs de igazából, zárt ajtók mögött megnyugtatják, elintézik, hogy neked kedves alosztályvezető most ez a feladatod, de majd jövőre prémiumot fogsz kapni, a főjegyző úr, aki egyébként ugye a törvényesség őre kell, hogy legyen, ehhez asszisztál, és érdemben a belső vizsgálatokból soha, semmi nem kerül ki."

Felperes 2000. december 11-én kérelemmel fordult I.r. alperes elnökéhez, amelyben kérte, hogy a kifogásolt szöveggel kapcsolatban megfelelő formában helyreigazítást tegyen közzé.
I.r. alperes 2000. december 17-én a felperes helyreigazítási kérelmét tartalmazó levelét közzé tette.
Miután a helyreigazítás ezen módja felperesnek nem felelt meg, 2001. január 2-án sajtó-helyreigazítási pert kezdeményezett I.r. alperes ellen, amelyben megfelelő helyreigazítási kérelem közlésére kérte alperest kötelezni.

2001. január 11-én érkezett beadványában felperes keresetét megváltoztatta. Egyrészt kiterjesztette keresetét II.r. alperesre, másrészt pedig kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a jogsértés megtörténtét a műsorban elhangzottak kapcsán, kötelezze alpereseket megfelelő elégtétel adására és kötelezze alpereseket egyetemlegesen 300.000.-Ft nem vagyoni kártérítés és ennek járulékai megfizetésére.

A bíróság erre vonatkozó végzése alapján Lakatos Pál I. r. alperes pernyertessége érdekében a perbe beavatkozóként belépett.

Alperesek egyértelműen a kereset elutasítását kérték arra hivatkozással, hogy a műsorban elhangzottak megfeleltek a valóságnak, illetve nem voltak alkalmasak arra, hogy felperes személyiségi jogait megsértsék.

A kereset **részben alapos.**

A **Ptk. 75. §-(1)** bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A **Ptk. 78. § (1)** bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is.
A jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

A kifogásolt műsorban elhangzottakat megvizsgálva a bíróság megállapította, hogy II.r. alperes az I.r. alperes által sugárzott műsorban felperesről azt állította, hogy ő, mint a Főpolgármesteri Hivatal vezetője, a főváros főjegyzője törvénytelenségekhez, kiskapuk kereséséhez asszisztál.

A **Pp. 164. § (1)** bekezdése alapján alperesecket terhelte annak bizonyítása, hogy a műsorban elhangzott ezen kijelentés a valóságnak megfelel.

E körülményt a per során alperesek nem bizonyították.

A Főpolgármesteri Hivataltól beszerzett dokumentumok alátámasztották azt, hogy felperes a Főpolgármesteri Hivatal vezetése során a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően járt el, az elvárható magatartást és körültekintést tanúsította, illetve megfelelt az e pozícióban elvárható követelményeknek.

Pusztán az a tény még nem alapozza meg a II. r. alperes kijelentését, hogy a Főpolgármesteri Hivatalban történtek, vagy történhettek esetleg szabálysértések, vagy egyéb, jogilag, politikailag, vagy morálisan kifogásolható események.

Ilyen esetek természetesen bármely hivatalban, még a hivatal vezetőjének legkörültekintőbb, leggondosabb vezetése esetén is előfordulhatnak, hiszen a tudatos törvényszegést, az etikai normák tudatos megsértését önkéntes jogkövetés hiányában előre kizárni, megakadályozni, teljes bizonyossággal nem lehet, legfeljebb szankciókat lehet erre az esetre kilátásba helyezni.

Ha az emberek önkéntes jogkövetése teljes egészében adminisztratív módon vagy jogalkotás útján megvalósítható lenne, úgy nem lenne szükség többek között büntető jogra sem. Tudatosan ugyanis minden norma megszegheto.

A felperes által vezetett hivatal közel ezer fős létszámmal dolgozik, számos ügyosztállyal, és igen kiterjedt tevékenységi körrel.
Ezen területeket, illetve a közel ezer ember tevékenységének minden részletét, minden következményt előre számításba vevő, mindennemű jövőbeni mulasztást, vagy szabályszegést kizáró módon szabályozni nem lehetséges.
Az a tény, hogy esetleg a Főpolgármesteri Hivatalban dolgoznak olyan emberek, akik adott esetben hajlamosak megszegni bizonyos szabályokat, még önmagában felperes munkájának hatékonyságát, minőségét nem kérdőjelezi meg.

Fogalmilag kizárt olyan szervezet léte, fennállása, működése, ahol emberek dolgoznak, hogy adminisztratív, közigazgatási, jogszabályalkotási módszerekkel minden, a jövőben majdan elkövethető szabályszegés, szabálysértés megakadályozható, vagy kizárható legyen. Igaz ez természetesen a felperes által vezetett hivatalra is.

Nem befolyásolja ezt a megállapítást az a körülmény sem, hogy adott esetben esetleges vizsgálatok a felperes által vezetett szervezetnél feltártak kisebb hiányosságokat. Ezeknek okai csak igen szélsőséges, alperesek által semmilyen módon nem bizonyított helyzetben lehetnének felperes gondatlan, vagy tevőlegesen erre irányuló magatartásának következményei.

Felperes javára értékelte a bíróság azt a körülményt, hogy felperes 9 éve tartó főjegyzői megbízatása alatt két alkalommal is igen magas állami kitüntetésben részesült, pontosan munkájának elismeréseként.

A becsatolt iratokból a bíróság megállapította továbbá, hogy felperes a hivatal működéséhez szükséges, a törvény által előírt belső utasításokat, jogszabályokat megalkotta, a szükséges aktusokat, mint a hivatal vezetője kibocsátotta.

Az alperesek által támasztott elvárhatóság szerint működő hivatal, illetve hivatalvezetés egy idealizált, optimális és messzemenően a maradéktalan állampolgári és hivatalnoki önkéntes jogkövetésen alapuló struktúrát támaszt mérceként, amelyre ugyan törekedni kell felperesnek, de nyilvánvalóan messze a realitásokon túlmutató elvárás.

A II. r. alperes által használt "asszisztál,, kifejezés a szavak köznapi értelmét alapul véve többet jelent annál, mint sem, hogy pusztán jelen lett volna felperes a II. r. alperes által kifogásolt eseményeknél, bár még ebben az esetben is alkalmas a kifejezés felperes jó hírnevének megsértésére, hiszen azt feltételezi ez esetben felperesről, hogy tudott ugyan a nem kívánatos eseményekről, de ennek ellenére semmit nem tett. Ilyen felperesi tudomást pedig alperesek nem bizonyítottak.

Az "asszisztál,, kifejezés egyértelműen szinonimája a *segédkezet nyújt, segít, közreműködik, tevőlegesen részt vesz* kifejezéseknek.
Az asszisztencia valamilyen eredmény elérésében való aktív közreműködést jelent. Ilyen magatartást pedig - sem aktív, sem passzív formában - törvénytelenségek elkövetésében, a kiskapuk keresésében a felperes részéről alperesek egyáltalán nem bizonyítottak. Így, különösen figyelembe véve felperes beosztását és hivatalát, a bíróság különösen alkalmasnak találta a II.r. alperes által tett kifejezéseket arra, hogy felperes jó hírnevét megsértsék.

A közvélemény szemében a jegyző, így a főjegyző is, a törvényesség őre, ezért pontosan ezen személyek törvényes működésének megkérdőjelezése alkalmas az ezen tisztséget ellátó személyek jó hírnevének csorbítására.

A **PK 14./I. sz. állásfoglalás** alapján az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, így ennek alapján megállapította I. r. alperes részéről is a jogsértés tényét.

A **Ptk. 84. § (1)** bekezdése szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:
a.)
követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását,
b.)
követelheti a jogsértés abbahagyását, és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől,
c.)
követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal, vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és szükség esetén a jogsértő részéről, vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak, illetve
d.)
kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

Az alperesek által elkövetett jogsértés körülményeit figyelembe véve a bíróság a rendelkező részben foglalt tartalommal és módon ítélte meg a felperest ért jogsérelmet orvosolhatónak.

A nem vagyoni kártérítés mértékét a bíróság a jogsértés következményeit és a bírói gyakorlatot alapul véve határozta meg.

A perköltségre és az illetékre vonatkozó rendelkezés az **1990. évi XCIII. tv. 42.§(I)/a.** pontján, a **Pp. 81.§ (I)-én**, a **Pp. 83.§ (I)**-én, I.r. alperes személyes illetékmentességén és a **12/1991. (IX.29.) IM. rend. 1.§ (I)/b.** pontján alapul.

Budapest, 2001. december 14.

Dr. M Gy. s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság
48. Pf. 21. 323/2002/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Strasser Tibor ügyvéd
által képviselt
Dr. Tiba Zsolt — felperesnek

a dr. Dr. T. E. ügyvéd
által képviselt
Magyar Rádió Rt (1800 Bp. Bródy S. u.5-7.) — **I. r. alperes,**
I.r. alperes perben állóhely érdekében perbe lépett a
dr. R. M. ügyvéd
által képviselt
Lakatos Pál — beavatkozó,

illetve a személyesen eljárt
Tirts Tamás — **II. r. alperes,**

személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2001. december 14. napján kelt 20. P. 87. 420/2001/13. számú ítélete ellen, az I. rendű alperes által 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ÍTELETET:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy a Vasárnapi Újság 2000. december 3-i adásában a Magyar Rádió Rt. annak közlésével, Tirts Tamás pedig azon nyilatkozatával, hogy az 1997-es városházi vesztegetési üggyel összefüggésben a főjegyző, dr. Tíba Zsolt mulasztáshoz, törvénytelenséghez, kiskapuk kereséséhez asszisztált, megsértették dr. Tiba Zsolt jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát.

A másodfokú bíróság a valóság megállapítására vonatkozó részt mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.000,- (háromezer) forint fellebbezési költséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a Magyar Rádió Rt. és Tirts Tamás, a fővárosi közgyűlés képviselője, a Magyar Rádió Rt. „Vasárnapi Újság" című műsorának 2000. december 3-i adásában azon, valótlan tényeket tartalmazó nyilatkozattal, illetve annak sugárzásával miszerint
„A Városházán elterjedt az a gyakorlat, hogy amikor teljesen nyilvánvaló, hogy politikai döntéshozói szinten, tehát a városvezetés szintjén mulasztás, törvénytelenség, kiskapu keresése működik, ezt úgy szokták elintézni - ilyen volt az 1997-es városházi vesztegetési ügy is -, hogy két-három kishivatalnokkal alosztályvezetővel, vagy osztályvezetővel vitetik el a balhét, részben úgy, hogy a közgyűlés előtt is megrovásban részesítik, aminek következménye nincs, de igazából zárt ajtók mögött megnyugtatják, elintézik, hogy neked kedves alosztályvezető most ez a feladatod, de majd jövőre prémiumot fogsz kapni, a főjegyző úr, aki egyébként ugye a törvényesség őre kell, hogy legyen, ehhez asszisztál, és érdemben a belső vizsgálatokból soha, semmi nem derül ki."
megsértették dr. Tiba Zsolt személyiségi jogait, ezen belül dr. Tiba Zsolt jóhírnévhez fűződő jogát.
A valóság ezzel szemben az, hogy dr. Tiba Zsolt főjegyző a Főpolgármesteri Hivatal eddigi vezetése során mindig a vonatkozó jogszabályok, illetve az ebben a beosztásban elvárható követelményeknek megfelelően járt el.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy a jogerős ítélet kézhezvételét követő legközelebbi „Vasárnapi Újság" című műsorban ezen ítélet rendelkező részét tegye közzé.

Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 100.000,- Ft nem vagyoni kártérítést, ezen összegnek 2000. december 3-tól a kifizetés napjáig számított évi 12%-os kamatát, valamint 5.000,- Ft perköltséget.

Az eljárási illetékről úgy rendelkezett, hogy a II. rendű alperes 3.000,- Ft-ot, a felperes 12.000,- Ft-ot fizessen meg az állam javára.
Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg egyetemlegesen az alpereseknek 10.000 - 10.000,- Ft, továbbá a beavatkozónak 10.000,- Ft perköltséget.
A fentieket meghaladó részében a felperes keresetét elutasította.
A fennmaradó 3.000,- Ft illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Indokolásában a Ptk. 75. § (1) bekezdésére valamint a Ptk. 78. § (1) bekezdésére utalással rögzítette, hogy a Vasárnapi Újság című műsorban a II. rendű alperes azt állította a felperesről, aki a főváros főjegyzője, hogy törvénytelenségekhez, kiskapuk kereséséhez asszisztál, ugyanakkor ezt a per során igazolni, bizonyítani nem tudta, az pedig, hogy a Főpolgármesteri Hivatalban történtek szabálytalanságok, vagy egyéb kifogásolható események, az nem alapozza meg a II. rendű alperes állításait.

Részletezte a felperes tevékenységét, azt, hogy mint hivatalvezető közel ezer fős létszámmal dolgozik, hogy igen kiterjedt a tevékenységi köre és kitért arra is, hogy fogalmilag kizárt egy ilyen szervezet, hivatal esetén az, hogy a szabályszegések, szabálysértések teljes egészében kizárhatók, megakadályozhatók legyenek. Figyelembe vette azt a körülményt is, hogy a felperes aki, 9 éve tölti be a főjegyzői megbízatást, két alkalommal is magas állami kitüntetésben részesült és megállapította azt, hogy a felperes a „hivatal működéséhez szükséges jogszabályokat megalkotta, kibocsátotta a szükséges aktusokat."

A II. rendű alperes által használt asszisztál kifejezést jogsértőnek minősítette, mivel ez a szinonimája a segít, közreműködik kifejezéseknek, így ezzel azt állította, hogy a felperes a törvénytelenségek elkövetésében, a kiskapuk keresésében segédkezet nyújt, ugyanakkor ezt a per során nem bizonyították az alperesek, ezért a II. rendű alperes kijelentése, melyet az I. rendű alperes közölt alkalmas a felperes jóhírnevének megsértésére.

A jogsértő valótlan alifásokat valamint az ezzel szembeni valóságot is megállapította az elsőfokú bíróság Ptk. 84. § (1) bekezdése alapján és kötelezte az I. rendű alperest az ítélet rendelkező részének közzétételére, továbbá a bírói gyakorlatot, a jogsértés következményeit alapul véve a nem vagyoni kártérítés összegét 100.000 Ft-ban határozta meg.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján döntött.

Az ítélet ellen az II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést és kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását.
Előadta, hogy a II. rendű alperes csak véleményének adott hangot a Vasárnapi Újság című rádióműsorban, kijelentései nem voltak jogsértők vagy lealázok különös figyelemmel arra, hogy a felperesnek, mint közszereplőnek többet kell tűrnie, mint más állampolgárnak. Sérelmezte a valóság megállapítására vonatkozó ítéleti rendelkezést, valamint azt, hogy az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatos döntését nem indokolta és előadta, hogy a felperest hátrány a riporttal összefüggésben nem érte.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok, csatolt iratok, a bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg az abból levont jogi következtetése, döntése azonban csak részben helytálló.

Mindenek előtt a másodfokú bíróság általánosságban kiemeli azt, hogy a sajtószabadság alkotmányos védelem alatt áll.
Mindenkinek joga van tehát a sajtó útján közölni a nézeteit, a nyilvánosság érdeklődésére számottevő információkat, amennyiben azok nem sértik az alkotmányos rendet. Mindenkinek joga van arra is, hogy tájékoztatást kapjon érdeklődésének megfelelően mind a környezetét, mind az egyéb a környezetét érintő kérdésekben. A sajtó feladata e körben a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról való gondoskodás, amely – egyebek mellett – személyhez fűződő jogokat sem sérthet [1986. évi II. törvény preambulum 2. § (1), 3. § (1)].

A véleménynyilvánítás szabadsága fontos, kiemelkedő alkotmányos alapjog, ami nem korlátozható, azonban a kifejtett, előadott vélemény, értékítélet nem sértheti más jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a II. rendű alperes nyilatkozata, amelyet az I. rendű alperes a Vasárnapi Újság című műsorban hozott nyilvánosságra jogsértő, hiszen a II. rendű alperes a véleménynyilvánítás szabadságát, a közszereplőkre vonatkozó speciális határokat, a megfogalmazható kritika kereteit átlépte akkor, amikor a felperes személyét törvénytelenségekkel, mulasztásokkal, burkoltan vesztegetéssel hozta összefüggésbe, különös tekintettel arra a körülményre, hogy ezt a per során hitelt érdemlő bizonyítékokkal nem is támasztotta alá.
A csatolt, illetve a beszerzett terjedelmes mennyiségű hivatalos irat csak azt támasztotta alá, hogy a hivatalban történtek szabálytalanságok, az Állami Számvevőszék számos hiányosságok tár fel azonban a felperes felelősségére utaló irat, fegyelmi határozat vagy egyéb bizonyíték (feljelentés, bejelentés) ezek közt nem található, a felperes személyes eljárását, tevékenységét, közreműködését kifogásoló irat nem került előterjesztésre. A fentiekre is tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy az alperesek megsértették a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait, azonban a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés megfogalmazásával a másodfokú bíróság nem értett egyet, mert álláspontja szerint a II. rendű alperes nyilatkozatának szószerinti megismétlése indokolatlan, szükségtelen és az elsőfokú bíróság által rögzített megállapítás, mint jogvédelmi eszköz jogsértést helyreállító és elégtételtnyújtó szerepét így nem tölti be, ezért a másodfokú bíróság - kiemelve a felperes által a keresети kérelemben meghatározott jogsértő állításokat - a kérelem és ellenkérelem korlátai között állapította meg a jóhírnév megsértést, amelynek közzétételére az I. rendű alperes köteles.

Mellőzte a másodfokú bíróság a valóság ítéleti megállapítását, hiszen nem szükséges minden esetben a való tények közzététele, amennyiben a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés enélkül is kifejezésre juttatja a támadott nyilatkozat valóságsértő voltát.

Ezentúl az elsőfokú bíróság által meghatározott valós tények köre mind a jelen peres eljárásban lefolytatható bizonyítási eljárás körét, mind az eljárás rendeltetését meghaladja, hiszen jelen polgári peres eljárásban a bíróság nem tehet hatáskörét, illetékességét meghaladó, általános érvényű megállapításokat.

Az elsőfokú bíróság nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezte az alpereseket.
Az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1) AB. számú határozata szerint a személyiségi jogsértés megállapítása önmagában megalapozza a nem vagyoni kártérítés megítélését.
A határozat alapján kialakult bírói gyakorlat és a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntése szerint azonban a nem vagyoni kártérítés esetén is alkalmazni kell a kártérítés általános szabályait. Az alapfeltételek esetén a bírósága kártérítés összegét az eset összes körülményeinek figyelembevétele mellett határozza meg, a jogsértés súlyára, a következményekre tekintettel.
A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az, hogy a felperest, mint főjegyzőt az alperesek úgy tüntették fel, mint aki törvénytelenségekben vesz részt, ugyanakkor ezt bizonyítékokkal nem támasztották alá. Ez pedig oly mértékben tekinthető köztudomásúan jogsértőnek, mely megalapozza a felperes nem vagyoni kárigényét figyelemmel a felperes személyes előadására, valamint meghallgatott tanú nyilatkozatára is.
A másodfokú bíróság – a fenti indokolásbeli kiegészítés mellett – egyetértett az elsőfokú bíróságnak nem vagyoni kártérítés vonatkozásában hozott határozatával.

Mindezek alapján és Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban valamint a fellebbezési eljárásban felmerült perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2002. szeptember 3.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

dr. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró